

El documental 'Adrià Puntí' mostra 'trossos de vida' del músic

El codirector Xavier Puig assegura que el país necessita la música de Puntí

ACN

El músic Adrià Puntí no necessita cap presentació. Tothom coneix part de la seva carrera sobre tot la seva etapa com a cantant d'Umpah-Pah. Però què ha passat després que deixés el grup i publicqués alguns discs en solitari? El documental 'Adrià Puntí', que s'estrena el dimarts 30 al Festival Beefeater In-Edit, de Xavier Puig, Raimon Fransoy i Marcos Ruiz vol respondre a aquesta pregunta mostrant "trossos de vida" del músic Adrià Puntí. De fet, el documental que es va gravar al llarg de set anys des del 2005 mostra a Puntí tocant, anant amunt i avall i reflexionant. En una entrevista amb l'ACN, el codirector Xavier Puig assegura que el país necessita la música de Puntí.

Xavier Puig, Raimon Fransoy i Marcos Ruiz tenen una productora Elisabeth Produccions i feien un programa de música. Sempre havien tingut una debilitat per Adrià Puntí. Eren admiradors de la seva música i volien fer un documental sobre ell. Sabien que no era fàcil perquè no havia tret cap disc nou. Després d'un primer intent fallit, ho van intentar per segona vegada a Salt i es van trobar al juny del 2005 amb un Puntí que els va rebre al seu municipi. "Va anar tot molt bé i ell va gravar tres cançons al carrer amb la guitarra elèctrica; vam quedar molt contents i ell crec que també", ha afegit Puig. D'allí va sorgir la idea que ha acabat convertint-se en el documental 'Adrià Puntí' que es projecta aquest dimarts i divendres al Beefeater In-Edit.

Aquest documental és un recull de set anys d'anades i vingudes en la vida de Puntí. "Són set anys que pràcticament són deu i que coincideix amb el seu silenci discogràfic, però en absolut vol dir que no hagi estat fent cançons, concerts i anant amunt i avall", ha indicat Xavier Puig. Per situar l'espectador es fa un repàs de la seva trajectòria. "Per qui no sàpiga qui és Adrià Puntí ens va semblar molt bo situar-lo; porta 30 anys dedicant-se a la música, el teatre i l'espectacle", ha recordat, al temps que ha assegurat que és "un dels grans de la seva generació i del país".

"Trossos de vida"

"El documental són trossos de vida" on Puntí fa reflexions, però sobre tot "se'l veu tocar". Puig ha destacat que "Puntí té moltes coses a dir, però ens interessava que sortís fent música, que és amb el que el país el necessita". Al codirector del documental el va "al·lucinar" veure com les seves cançons de 20 anys que van tenir èxit al seu moment guanyen encara més intensitat amb el temps.

Una gran energia

Puntí ha tingut una gran disponibilitat amb els responsables del documental. Puig ha destacat del músic la seva alegria, vitalitat i energia. "Té una energia acollonant i no para quiet mai. Ens ha sorprès molt això d'ell, t'ho transmet i és com un motor que quan el puges molt de revolucions la màquina se'n ressent, però si no tingués aquesta energia no podria fer les coses que fa", ha afegit.

Puig creu que no és un músic oblidat. "Si una cosa he pogut copsar és que als concerts i als llocs petits amb

molta o poca gent tothom li té molta estima perquè es fa estimar personalment i artísticament. Això em va sorprendre força. El país en absolut no el té oblidat, és més una qüestió industrial". En aquest sentit, ha dit que la indústria discogràfica del país funciona amb "moltes imperfeccions i fa que una persona poc classificable o controlable, en el sentit de publicar un disc i fer gira, sigui difícil que passi pel seu sedàs". "És un problema de l'encaix d'ell amb la indústria del país que no pas del públic perquè en té i molt", ha afegit.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2012/10/29/documental-adria-punti-mostra-trossos-vida-del-music/588394.html?utm_source=rss